

ΕΤΟΣ 68ον

28 'Ιουνίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (3500)

ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ Η ΠΙΣΤΗ

‘Ο Χριστός, στήν επί του ‘Ορους όμιλία, θέτει τίς πνευματικές συντεταγμένες στή ζωή του ανθρώπου πού πιστεύει, στό πώς καλεΐται νά ζήσει στόν κόσμο τής μέριμνας, του άγχους, τής άγωνίας, του φόβου. «Μή μεριμνάτε γιά τή ζωή σας, τί θά φάτε καί τί θά πιείτε ούτε γιά τό σώμα σας, τί θά ντυθεΐτε. ‘Η ψυχή δέν είναι σπουδαιότερη από τήν τροφή; Καί τό σώμα δέν είναι σπουδαιότερο από τό ντύσιμο;» (Ματθ. 6,25). Οί λόγοι αύτοί, οί όποιοί ίσως στίς μέρες μας είναι πιό επίκαιροι από ποτέ, δείχνουν ότι ή επιβίωση καί ή εύτυχία στή ζωή μπορούν νά έρθουν μόνο μέσα από τήν έμπιστοσύνη στόν Θεό, στό θέλημα καί τήν άγάπη του. Αύτές οί συντεταγμένες μπορεί νά φαντάζουν άδιανόητες γιά τόν όρθολογιστή άνθρωπο, αύτόν πού έμπιστεύεται τόν δικό του τρόπο θέασης του κόσμου, τίς δυνάμεις του, αύτόν πού θεοποιεί τό θέλημά του, αλλά είναι ή μόνη αλήθεια.

‘Η ψυχή καί ή τροφή

«‘Η ψυχή είναι σπουδαιότερη από τήν τροφή». ‘Ο Χριστός μετατοπίζει τήν προτεραιότητα τής ύπαρξης από τήν τροφή καί ό,τι αύτή καλύπτει –τήν επιβίωση, τήν απόλαυση, τήν αυτάρκεια–, στήν ψυχή, στό πνευματικό σημείο τής ύπαρξης. ‘Η ψυχή είναι δωρεά του Θεού. ‘Η προτεραιότητα τής ψυχής κάνει τόν άνθρωπο νά μήν άγωνιά γιά τήν υλική τροφή, διότι γνωρίζει ότι αύτή ύπάρχει γιά τήν παράταση τής ζωής καί τήν αναστολή του θανάτου, χωρίς αύτό νά σημαίνει ότι δέν θά έργαστεί, δέν θά παλέψει νά τήν έχει, δέν θά βοηθήσει όσους δέν μπορούν νά τήν εξασφαλίσουν.

‘Ο άνθρωπος ό όποίος δέν προσκολλάται στήν τροφή καί τά υλικά αγαθά, διαλέγει τήν όδό τής άγάπης. Καί έμπιστεύεται τόν Θεό, πού αγαπά τά πετεινά του ούρανού καί τά συντηρεί, γνωρίζοντας ότι δέν θά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ζ' 22-33)

Φροντίδα για τήν ψυχή

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λόγος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυοῖς κυρίοις δουλεῖν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονησει· Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεῖν καὶ μαμωνᾷ· Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίνητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συναγούσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος, τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων· Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες, τί φάγωμεν; ἢ τί πῖωμεν; ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων· Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

ἐγκαταλείπει οὔτε ἐκεῖνον. Αὐτός πού θεωρεῖ ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι σπουδαιότερη ἀπὸ τὴν τροφὴ καὶ ἐμπιστεύεται τὸν Θεό, ζεῖ τὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ πίσω ἀπὸ κάθε περιστατικό, ἀλλὰ καὶ κάθε περίσταση τῆς ζωῆς του, ἐκεῖ ὅπου ὁ ἴδιος δέν ἔχει κάνει λάθος ἐπιλογές ἢ δέν ἔχει νικηθεῖ μέ τὴ θέλησή του ἀπὸ τὰ πάθη του. Καὶ ὅταν ἀκόμη διαπράττει λάθη, καὶ πάλι ἔρχεται εἰς ἑαυτὸν καὶ ἀφήνει τὸν Θεό νά χαράξει νέες προοπτικές.

Τό σῶμα καί ἡ ἐνδυμασία

«Τό σῶμα εἶναι σπουδαιότερο ἀπὸ τό ντύσιμο». Τό ντύσιμο ἐξασφαλίζει τὴν προστασία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τίς κλιματικές συνθήκες, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ ἀνθρώπου σέ κοινωνικό ἐπίπεδο. Ὁ ντυμένος ἄνθρωπος μπορεῖ νά συνάψει σχέσεις, διότι οἱ ἄλλοι δέν τὸν ἀποστρέφονται, οὔτε τὸν περιφρονοῦν, οὔτε τὸν φοβοῦνται. Ὁ ἄνθρωπος, βεβαίως, μετατρέπει τὰ ἐνδύματα σέ στολίδια τῆς ὑπαρξῆς του, μέ ἀποτέλεσμα νά θεοποιεῖ τὴν ἐμφάνισή του. Νά χαρακτηρίζει τοὺς ἄλλους ἀναλόγως μέ τό τί φοροῦν καὶ ἔτσι ἔχει ἄγχος γιὰ τὴν ἐνδυσή του. Ἡ ἐνδυμασία γίνεται

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος· «Τό λυχνάρι τοῦ σώματος εἶναι τό μάτι. Ἐάν τό μάτι σου εἶναι ὑγιές, ὄλον σου τό σῶμα δά εἶναι φωτεινόν. Ἐάν ὅμως τό μάτι σου ἀσθενῆ, τότε ὄλον τό σῶμά σου δά εἶναι σκοτεινόν. Ἄλλ' ἐάν τό ἐσωτερικόν σου φῶς εἶναι σκοτάδι, πόσον μεγάλο εἶναι τό σκοτάδι. Κανείς δέν μπορεῖ νά δουλεύῃ δύο κυρίους, διότι ἢ τόν ἕνα δά μισήσῃ καί τόν ἄλλον δά ἀγαπήσῃ, ἢ εἰς τόν ἕνα δά προσκολληθῆ καί τόν ἄλλον δά καταφρονήσῃ. Δέν μπορεῖτε νά δουλεύετε τόν Θεόν καί τόν μαμωνᾶν. Διά τοῦτο σᾶς λέγω, μή μεριμνᾶτε διά τήν ζωήν σας τί δά φάγετε ἢ τί δά πιῆτε, οὔτε διά τό σῶμά σας τί δά φορέσετε. Δέν ἀξίζει ἡ ζωή περισσότερον ἀπό τήν τροφήν καί τό σῶμα ἀπό τό ἔνδυμα; Κυττάξτε τά πτηνά τοῦ οὐρανοῦ, οὔτε σπεῖρουν οὔτε θερίζουν οὔτε ἀποθηκεύουν, καί ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος τά τρέφει. Δέν ἔχετε σεις μεγαλύτερη ἀξίαν ἀπό αὐτά; Ποῖός δέ ἀπό σᾶς, ὅσον καί ἂν φροντίσῃ, μπορεῖ νά προσδέσῃ εἰς τό ἀνάστημά του ἕνα πῆχυν; Καί γιατί μεριμνᾶτε γιά ἐνδύματα; Παρατηρήσατε τά κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουν, οὔτε κοπιάζουν, οὔτε γνέθουν, ἀλλά σᾶς λέγω, ὅτι οὔτε ὁ Σολομών εἰς ὄλην του τήν δόξαν δέν ἐντύθηκε σάν ἕνα ἀπό αὐτά. Ἐάν τό χορτάρι τοῦ ἀγροῦ, πού σήμερα ὑπάρχει καί αὔριον τό ρίχνουν εἰς τόν φουρνόν, ὁ Θεός τό ντύνει τόσον ὥραϊα, πόσον περισσότερον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μή μεριμνᾶτε λοιπόν καί μή λέγετε “Τί δά φᾶμε” ἢ “τί δά πιοῦμε” ἢ “τί δά ἐνδυθοῦμε;”. Διότι ὅλα αὐτά τά ἐπιδιώκουν οἱ ἔθνηκοί. Γνωρίζει ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος ὅτι ἔχετε ἀνάγκην ἀπ' ὅλα αὐτά. Ζητᾶτε πρῶτα τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην του καί τότε ὅλα αὐτά δά σᾶς χορηγηθοῦν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Αρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἐπίδειξη τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου μας καί στόχος τῆς ἐργασίας μας. Ὅμως καί ἐδῶ ὁ Χριστός ζητᾶ ἀπό ἐμᾶς νά ἐμπιστευθοῦμε τόν Θεό. Κανείς ἀπό ἐμᾶς δέν μπορεῖ νά ἀλλάξει οὐσιαστικά τήν ὄψη του, νά προσθέσῃ ὕψος στό ἀνάστημά του. Ἡ ὄψη μας, τό σῶμα μας, ὑπάρχουν γιά νά δίδονται στόν Θεό, νά φανερώνουν τίς προτεραιότητες τῆς καρδιάς μας καί νά μή γίνονται ἀφορμή περηφάνιας καί πρόκλησης.

Αὐτός πού θεωρεῖ ὅτι τό σῶμα εἶναι σπουδαιότερο ἀπό τό ντύσιμο ζεῖ τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ὅπως τά κρίνα τοῦ ἀγροῦ. Δοξολογεῖ τόν Θεό γιά τή ζωή πού τοῦ ἔδωσε καί βλέπει τήν ἀξία τοῦ κάλλους ὄχι στήν ἐπίδειξη τῆς ἐνδυμασίας ἢ σέ κάθε μορφή τοῦ φαίνεσθαι, ἀλλά στή δυνατότητα τῆς ἀγάπης καί τῆς κοινωνίας, ὅπως αὐτές ἐκφράζονται καί σωματικά. Μέ τό χαμόγελο. Μέ τήν τρυφερότητα. Μέ τό κοίταγμα τοῦ

28 Ἰουνίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων (412).
Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ε΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. στ΄ 22-33.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Ἰουλίου, Δ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Γαλ. ε΄ 22 - στ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. η΄ 5-13.

ἄλλου. Μὲ τὴν προσφορὰ ἐλεημοσύνης διὰ τῶν χειρῶν. Μὲ τὸ ἀγκάλιασμα ὄλων, ἀκόμη καὶ τῶν ἐχθρῶν.

Ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δικαιοσύνη

Ἔτσι ὁ τελικὸς λόγος τοῦ Χριστοῦ ἀποκτᾷ μιὰν ἄλλη διάσταση. «Γι' αὐτὸ πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ ἐπιζητεῖτε τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐπικράτηση τοῦ θελήματός Του καὶ ὅλα αὐτὰ θὰ ἀκολουθήσουν» (Ματθ. 6,33). Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐλευθερία. Καὶ ἡ δικαιοσύνη, τὸ θέλημά Του, ἔχει νὰ κάνει μὲ τὸ μοίρασμα κάθε ἀγαθοῦ, μὲ τὴν νίκη τῆς ἀγάπης καὶ ὄχι τοῦ φαίνεσθαι, μὲ τὴν ὑπέρβαση τοῦ θανάτου καὶ ὄχι ἀπλῶς μὲ τὴν ἀναστολή του. Καὶ ὁ θάνατος νικεῖται διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς κοινωνίας μὲ τὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης καὶ μὲ τὴν κοινωνία πρὸς ὅλους.

Ζοῦμε σὲ μιὰ ἐποχὴ μέριμνας. Ἀγωνίας, Φόβου. Προσανατολίσαμε τὴ ζωὴ μας στὴν τροφή, τὰ ἀγαθὰ, τὸ φαίνεσθαι. Ἀγνοήσαμε τίς προτεραιότητες τῆς ψυχῆς, ὅπως οἱ πνευματικὲς συντεταγμένες τῆς πίστεως μᾶς ὑποδεικνύουν. Ὑποκαταστήσαμε τὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ ἐξουσίες τοῦ κόσμου τούτου νὰ μᾶς ἔχουν νικήσει. Καὶ ἡ ἀγωνία μας ἔγκειται στὴν ἐπιβίωση καὶ τὴν αὐτάρκειά μας, ὄχι στὴν κοινωνία μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὸν πλησίον. Ἡ ἀλλαγὴ μπορεῖ νὰ ἔρθει στὴν καρδιά τοῦ καθενός, ἀκόμη κι ἂν ὁ κόσμος θὰ παραμείνει στὴ θεοποίηση τῶν δικῶν του δυνάμεων. Καὶ ὅποιος ἀλλάζει ἐντὸς του, ἀφήνοντας τὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπη Του νὰ ἀνοίξουν δρόμους, σὲ τίποτε δὲν θὰ ὑστερήσει. Σ' αὐτὸν τὸν κόσμον ζητᾷ ἡ πίστη νὰ ζοῦμε!

π. Θ.Μ.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr